

ръце над моя меч сложете пак!
На никого каквото сте видели:
пред моя меч се закълнете!

ТЪТ, под земята-

Клетва!

КЛЕТ-

Добре го казваш, стари кърто! Сръчно
дълбаеш ти - о славен рудокоп!-
Приятели, елате тук сега!

РАЦИО-

О небеса! това е чудно, странно!

КЛЕТ-

И като ^{странни} странно вий го посрещнете!

Да, има повече неща в небето
и на земята, драги мой Хорацио,
отколкото науката ви школска
си мисли.- Но елате!
И тук, като преди, се закълнете
пред мене, в името на господата,
че нивга, нийде, колкото и странен
и чуден да изглеждам аз - защото
по-късно може би ще бъде нужно
да се преструвам на чудак - пред мене
се закълнете вий, че някой път,
ако ме видите така, не ще
изкажете пред някого - например,
като си сложите ей тъй ръцете
или, поклатите глава, или
подхвърлите двусмислени слова,
като: "Добре, добре - о ние знаем" -
или: "Поискаме ли, ние можем"-